

D'Isolation ass déi stäerkste Waff vum Kapitalismus. Si déngt dozou alles, d'Gesellschaft an zwesche-menschlech Beziehung, dem Diktat vun der Marchandise ze énnerwerfen. Dobäi entlarvt sech déi bestoend Gesellschaft als eng Gemeinschaft vum Konsum (vu Social Media bis zum Nightlife). Net némme Géigestänn gi verwäert, mee och Menschen - an d' Kategoriseierung dréit dozou bei.

D'Fräiheit gouf - duerch d'Entfriemung - zu eppes, wat een sech „leeschte“ oder ganz einfach, kafe kann. D'heitscht Fräiheit ass den Zoustand, wann een net am Prisong ass - also net an dem Gebai, wou d'Isolation déi héchste Prioritéit huet.

Den Dram vun der sozialer Revolution, der Émwälzung vun alle Verhältnisser, ass net dout. De Versuch d'Isolation ze duerchbriechen, sech op der Strooss ze treffen an net némmen Härzer a Brand ze stiechen, geet weider. Sécherlech ass dëst een ambitionierte Projet, dee villäicht ze vill vir d'Realitéit ass, an der des Wieder geschriwwen sinn a ganz sécher vir dat ze déift konservatiivt Land, Lëtzebuerg. Mee wat këmmert een d'Realitéit, wann dëst némmen e Kampfbegréff (vu Resignéierten an Profiteuren vun der bestoender Verdnung) ass, dass alles sou bleiwe soll wei et ass

An wann's du och denks, dass d'Pippi Langstrumpf eng Erfindung vun der Bourgeoise ass, wou d'Industrie vum Spektakel d'Phantasie an d'Désobéissance gefangen hellt. Da stellen sech d'Froen: Wei d'Isolation duerchbriechen? Wei Platze vir Renconter a Widerstand schaffen? Wei zesumme kämpfen? Wei e gemeinsame revolutionäre Projet realiséieren? Wei d'Verhältnisser émwerfen? Ee Beitrag dozou ass den anarchistische Projet Papiermâché.

*EN Isolation is one of the most powerful weapons of capitalism. It serves to subject everything, society and interpersonal relationships, to the dictates of the commodity. In doing so, the existing society turns out to be a community of consumption, from social media to nightlife. Not only "goods" are commodified, but also people - and (one's) categorization contributes to this.
Freedom became (through alienation) something you can "afford" or quite simply, buy. Freedom became the condition of not being in jail - a place where isolation is the top priority.
The dream of social revolution, of the transformation all conditions, is not dead. The attempt to break the isolation, to meet in the streets and not only to inflame hearts continues. Certainly it is an ambitious project, which is perhaps too much for the reality in which these words are written and certainly for the conservative country, Luxembourg. But what should we care about reality if it's only a buzzword (of resigned people and profiteers of the existing order) that everything should remain as it is?
And if you also think that Pippi Longstocking is an invention of the bourgeoisie, where the industry of the spectacle captures the imagination and disobedience. Then the necessary questions are: how to break the isolation? How to create places of encounter and resistance? How to fight together? How to realize revolutionary projects? How to put the world upside down? A contribution to this is the anarchist project Papiermâché.

